

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. LIII. Quanta dulcedine Mariae Virginis sacratissimae nomen sit
conspersum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

Matutinae precatationis muneri minimè satisfactū sentiens, sedulo illi rei operā dare incipit. Vix ea uerba recitauerat, AVE MARIA, cum fluminis impetu abreptus est. Neq. uerò ipse, dum aquis immergeretur, ab incepta precatatione, donec sibi anima fuit, destitit. ipso interempto cacodaemones animam abstraxere. Huic Virgo aduocata ueniens, à filio impetrauit, ut ante eius conspectum de ea rei iudiciū esset. Quinetiam pro cliente causam uehementer agere, pro illo dicere; atq. ita filium alloqui; Tu, fili, hominib. sanctissimè pollicitus es; ubi illos morienteis compereris, ibi iudicium habiturum. Quòd si istius uita minus purè acta est; tamen eius finem laudum mearum praedicatione conclusit. Fas igitur est, ut per te misero clienti pacem impetrem; eumq. tu propitiatus serues. Quòd si aduersarios, quae à me dicuntur, nò pudet diffiteri, uerum ipsum explorent, & eius os aperiant. Ea re facta, Angelicae salutationis uerba AVE MARIA aureis litteris inscripta in ore, & lingua reperta sunt. Ab anima impij statim auulsi sunt; quam iustissimus iudex ad corpus redire iussit, ut ab illis errorib., quib. se prius adstrinxerat, desciscēs, sacerdos ad honestum uitae genus se reuocaret. quod factū est.

MIRAC. VIRG. LIII.

Quanta dulcedine Mariae Virginis sacratissimae nomen sit conspersum.

COloniae in ciuitate apud D. Seuerini, in solitudine uitam pius uir agebat; ad quē saepe illius ciuitatis

Y uitatis

uitatis matronae, atq. alij confuebant, eius precationib. maximum pondus inesse, pro certo haberes. Sanctissimis eius hortationib. ac dictis omnes audientes, quicquid ab ipso mandabatur, sedulo curabant. Fortè illum optima mulier adiuit, quae palà confessa est, sibi, quotiescunq. sanctissimae Virginis nomen memorabat, aut de ea loquebatur, consueuisse os respergi suauitate melle dulcioni. Quinquies. n. ipsa quotidie Angelicae salutationis uerbis salutem Virgini dicebat. Itaq. coelestis reginae mansuetudine tam immortalis beneficio afficiebatur; ut, dum eam salutaret, admirabili dulcedine sibi os repletur. Totā hebdomadam sanctus uir, piā matronā imitatus, idē facere perrexit; cui mellis liquores jucundo linguae sensu in ore tractari uisi sunt. Quid aliud autē praeter mirabilem suauitatem, & exquisitā dulcedinem ē Virginis, & filij dulcissimo nomine manare, aut fluere potest? At illud non praeterendum est; quo tempore nobis cacodaemon bellum indicit, nullo nos armorum genere contra tam grauem aduersarium firmius muniri posse, ut uictus ac fusus abeat, quā, si Virginis sacratissimae & liberatoris nostri nomen ad memoriam redigamus; & utriusq. sanctissimam uitam; atq. praeclearissima acta contemplemur; animoq. diligenter expendamus.

MIRAC. VIRG. I I
 MI-
 Y